

De pechvogel van 2021

Arie de Wit

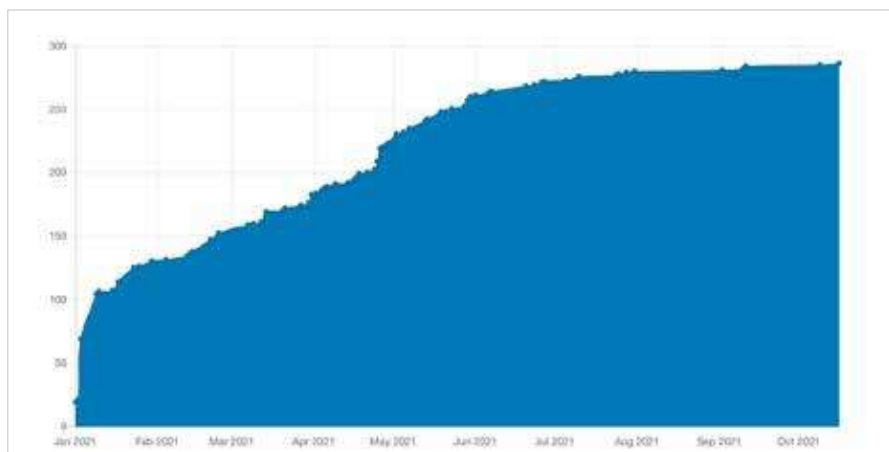
Ik ga het niet redden. Ik heb gefaald. Voor dit jaar was het waarnemen van 300 verschillende soorten mijn uitdaging. Vogels, maar dat hoef ik er eigenlijk niet bij te zeggen, gezien het doel van dit blad.

Exoten tel ik mee. Er is al zoveel gedoe over de tweedeling in de maatschappij dat ik mij niet schuldig wil maken aan discriminatie in de vogelwereld. Dat een Fazant die al zo'n 2.000 jaar in Nederland broedt, als exoot wordt gezien, vind ik niet eerlijk.

Het ging buitengewoon voorspoedig met het behalen van mijn doelstelling, getuige onderstaande grafiek (1). Ik zat in maart al op de helft! Dat beloofde appeltje-eitje te worden. Ze vlogen als het ware recht in mijn schoot. Ik hoefde mijn arm maar uit te steken of ik had er weer een. Tot de zomer verliep de toename bijna lineair. En toen kwam de klad erin. Niks lineair, de gevreesde asymptoot, zeg maar waar de lijn bijna vlak gaat lopen, zette na de zomer in en bleef vlak.

Ik zou mijn doelstelling nog kunnen halen. Nog maar 14 te gaan in de laatste maand van het jaar. Om de dag een soort. Waarom heb ik gefaald? Ten eerste is het niet mijn schuld. Het is altijd fijn om de schuld eerst bij anderen te leggen. Zo had ik gehoopt een Hop in mijn pocket te hebben die in Alkmaar was gemeld. Ik er naar toe. Geen vogelaar te zien, ook geen Hop. Bleek een melding te zijn in de

app-groep met een waarneming van een halve dag geleden. Wie meldt er nou dat een halve dag eerder iemand anders een vogel heeft gezien?! Een andere faliekante mislukking is de Rode Wouw. Meerdere keren is er een gemeld, vliegend over de Westerweg in de plaats waar mijn huis staat. Uit privacy oogpunt geef ik geen huisnummer, ik wil geen steen door mijn ruit van de persoon die andermans Hop had gemeld. Dus ik ren voortdurend de tuin in maar geen Rode Wouw. Af en aan zouden ze moeten vliegen. Mijn coronathuiswerkplek verplaatsen naar de tuin leek me een goed idee, maar nog steeds geen succes. Vogelen met vrienden vind ik erg leuk en alleen op pad gaan veel minder, vooral als ik een uur of langer alleen in de auto moet zitten. Doodsaai is dat. Daarbij zonde van de tijd als de vogel er niet meer is. De kans op succes weegt voor mij niet op tegen het risico dat de vogel is gevlogen. Ben ik nu teleurgesteld dat ik de 300 niet heb gehaald? Absoluut niet, ik heb genoten van de uitjes met mijn vrienden, heerlijke wandelingen gemaakt en erg leuke waarnemingen gedaan. Waarom leg ik mij dan zo'n doel op? Ik zie het als een spel en ik hou van spelletjes. Zo vind ik sport niet leuk, maar wel als het een spelletje is. Dat motiveert. En bij verlies is er altijd weer een volgende ronde. Dus in 2022 gaan we gewoon voor de 310. Ik wens jullie fijne feestdagen en een gezond en vogelrijk nieuw jaar!

Grafiek (1). Waarnemingen Arie de Wit - januari 2021 tot en met oktober 2021

Bijeneters in Limburg, soort nummer 248!
A. de Wit